

יוצאים ממצרים

בס"ד, ירושלים, ה' ניסן תשע"ה, עם בנימין ועם מנחם

אז עמ"י, נחזור על כל מה שאמרנו עד עכשיו. אנחנו חייבים לזרוק לפח או יותר טוב לשרוף את עגל הזהב, את הגשמיות המיותרת שאנחנו למדנו לאהוב את זה יותר, כן, יותר מהקב"ה. אנחנו מלבישים את האידישקייט שלנו עם כל מיני חפצים מהעולם הזה, עם הדרך של העולם הזה, ואנחנו שמים על העגל הזהב הזה כיפה וציצית, ואנחנו יושבים עליו, ורוכבים הלוך-וחזור בכל העולם, עושים פסח בשוייץ, עושים סוכות בארץ, עושים חנוכה בהרי-הקטסקיל (מקום הנופש של תושבי ניו-יורק), אנחנו חייבים ליסוע, ולטוס, ולמלאות את החיים שלנו עם שטויות. לא כולם, ברוך ה', אבל הרבה מאד.

וזה מוריד אותנו, מוריד אותנו עד לרמה של היוונים [שבנתי בין מיצולה], אפילו מתחת לרמה של היוונים, למה? כי אנחנו יהודים. היוונים נופלים עד הריצפה, אבל אנחנו, היהודים, שיש לנו את האפשרות לעלות כ"כ גבוה – אנחנו יורדים מתחת לאדמה, אנחנו נופלים יותר חזק, כי אנחנו עולים יותר גבוה. [כשהם עולים...].

עמ"י, תחזרו, שתדעו שאנחנו עומדים לפני מלחמה קשה ביותר, מלחמה אמיתית, עם פצצות וכו'. תדעו שכל העולם, בכל העולם, יהיה חורבן, יהיה חורבן. בכל העולם – רוב האנשים ימותו [זכריה י"ג], ובא"י יהיה הרבה יותר קל, הרבה יותר טוב, אבל אנחנו צריכים זכות להיות פה, צריכים זכויות. מי שבא עכשיו לארץ – זו זכות גדולה עבורו, אם הוא עוד מאמין בהקב"ה, אם הוא קרוב להקב"ה – הוא יצל.

עמ"י, תתכוננו, לא באגירת אוכל ומים, זה אפשרי לקצת זמן, אבל בעיקר לשבת, לעשות תשובה ממש, שיהיו לנו זכויות, שה' יהיה שמח איתנו, שלא נצטרך לסבול. ה' אוהב אותנו, הוא האבא שלנו, הוא בורא-העולם, הוא ברא אותנו, הוא רוצה שנהיה עם שלו, ולא למרוד בו ח'ו, ולא לריב אחד עם השני ח'ו. אבל שתבינו, כשאני אומר "לא לריב אחד עם השני" – זה רק 'ערליכע יידן' (יהודים כשרים), שלא יריבו אחד עם השני. מי שהוא לא 'ערלאך' ורוצה לריב עם מי שמאמין בהקב"ה – אז זה שמאמין צריך לריב אתו או לשכנע אותו שזה לא בדרך הנכונה. זוהי לא 'דמוקרטיה', אין כזה דבר 'דמוקרטיה', וגם בארץ – זה גם כן בכלל לא דמוקרטיה, גם פה זה 'מי שיש לו שליטה – שולט'. 'מי שיש לו כסף – שולט', ואמריקה – בדיוק ככה, ואירופה – בדיוק ככה, וכל מקום שמתיימר להיות דמוקרטיה – זה ככה. הקרימינלים, הפושעים – הם השולטים.

אבל אנחנו צריכים, כל יהודי צריך לעלות מעלה מעלה, ולחזור בתשובה. וגם אנחנו, החרדים, אנחנו חייבים להפסיק את השטויות ועם כל החיקוי של העולם הרחב ולחזור להקב"ה. אני רוצה להגיד לכם משהו: עד פסח אני בטוח שיהיו זמנים קשים ביותר. אבל אם אתם כשאתם מתיישבים ליד שולחן-הסדר תסגרו את העיניים, ותפעילו את הדמיון, זה לא צריך להיות כ"כ

אוי ויי, אוי ויי, אוי ויי. **שבעה קרבנות תמימים.** עוד פעם, ועוד פעם, ועוד פעם. אוי ווי, אוי ויי.

כמה שבכיתי כשמעתי, כמה שריחמתי על התמימים האלה, על הקרבנות התמימים. ראיתי תמונה של המשפחה, ראיתי את הילדים, ראיתי פנים יהודיים, אמיתיים, עדינים, קרובים לקב"ה, קרובים לה'. אוי ווי, אוי ויי, אוי ויי. לא יכולתי להפסיק לבכות, אפילו שידעתי שהם נולדו בשביל זה, הם נולדו להיות קרבנות, אבל בכל אופן, זה קורע את הלב.

במלחמת העולם השנייה זה קרה להרבה משפחות, זה לא היה משהו יוצא מן הכלל. אוי ווי, אוי ויי, אוי ויי. הבובוב'ר רבי זצ"ל איבד את כל הילדים שלו, יותר משבעה ילדים, וגם את אשתו. הצאנזער רבי זצ"ל, גם הוא היתה לו משפחה גדולה לתפארת, כולם הלכו. הוא הגיע בלי המשפחה לארץ. אוי ויי, אוי ויי, אוי ויי. אבל עכשיו אנחנו חיים בעולם שאמנם יש בו מלחמות, אבל יש מקומות בלי מלחמות. במערב, מה שנקרא ה'מערב', אנחנו לא רגילים לשמוע את זה, אנחנו לא רגילים להרגיש את זה, אז זה בולט הרבה יותר. נכון, אנחנו שומעים הרבה סיפורים מהשואה, ובוכים על זה, אבל זה לא נוגע בנו אם אנחנו לא עברנו את זה או שאנחנו לא קרובים של האנשים שעברו את זה. אנחנו מסתכלים על זה כאיזה משהו שקרה בעבר, אבל עכשיו רואים, לא במלחמה, רואים שבע נשמות נשרפות חיים, ולא על ידי טרוריסטים, זה קורה ממש ישר משמים [השריפה אשר שרף ה'...], אז זה ממש מפריע לנו פי-כמה וכמה יותר מכל הסיפורים מהשואה.

ואם כן, עמ"י, זה מסר בשבילנו. הם נולדו בשביל זה, הם נולדו להיות הקרבנות, הם צדיקים – כל אחד מהם, אבל זו אזהרה בשבילנו, זהו מסר עבורינו. תראו מה זה החיים, יום אחד כולם שמחים, הולכים לבתי ספר, אוכלים, אומרים ברכות, מתפללים וכו', ופתאום הכל נחרב, שלא נדע, פשוט נחרב. איך זה יכול להיות!?

יש להם אבא אדם גדול, הוא עשה קידוש ה' ענק, אני בטוח שהוא שבור בפנים, אבל הוא יודע והוא אומר את זה ברור, שהוא לא יודע למה הוא נבחר בשביל זה, אבל הוא יודע שכל מה שהקב"ה עושה – זה לטובה, הוא יודע שהתפקיד שלו זה להמשיך, להמשיך לחיות, להמשיך לעשות את רצון ה', כי זה הכל לטובה. ומה איתנו? הוא קיבל את המסר, אבל מה איתנו? מה עם עמ"י? האם אנחנו קיבלנו את המסר? או שזהו 'קוריוז', משהו שונה, שתופס אותנו לזמן קצר ואח"כ אנחנו שוכחים מזה, ח'ו. אוי לנו אם נשכח את זה, אוי לנו.

אם אנחנו נשכח את זה ח'ו – יהיו עוד קרבנות, ועוד קרבנות, ועוד קרבנות, עד שנפתח את העיניים שלנו.

קשה, כי פעם הייתם במצרים, כל יהודי-אמיתי היה במצרים, וגם יצא ממצרים, אז זה לא צריך להיות קשה לדמיין את זה. תסגרו את העינים, תחשבו שאתם בדיוק עכשיו גמרתם לאכול את הקרבן, ואתם עוד שבעים ומלאים מן הקרבן, אין חשק לקום, אבל צריכים להזדרז, כי פרעה רוצה שנצא ממצרים, וגם המצרים כבר רוצים להתפטור מאיתנו. אז צריכים כבר מהר לקחת את הבצק, ואין זמן לאפות את זה. אז אנחנו לוקחים את הבצק, אוספים את הילדים, אוספים את הכל, ויוצאים, יוצאים ממצרים! יוצאים מעבדות לחירות.

תחשבו, אנחנו, גם בימינו אנו, עבדים, ממש עבדים! אבל למה? לדמיין שלנו, למחשבות הלא-טובות שלנו, למעשים הלא-טובים שלנו, לגשמיות. אנחנו עבדים [עבדי הזמן...]. ועכשיו אנחנו יוצאים מזה. סוגרים את העינים ומרגישים שיוצאים ממצרים, ולאט לאט יורדת עלינו הרגשה של רגיעה, הרגשה טובה, השתחררנו! אנחנו, אנחנו בני חורין. יש לנו רק אנחנו והקב"ה. שום דבר אחר. גם אוכל, גם בשביל המזון מספיקים לנו כמה 'ביסים' של

המצות, וזה מספק [להם לאכול...], עיי' קידושין לה.]. זה ממלא אותנו, אין לנו תלות בשום דבר, לא בדירה, ובכלל, לא בעבודה, ולא בכלום. לא ברופא, ולא בעורך דין, ולא בשום דבר. רק הולכים במדבר, אנחנו והקב"ה. אה, איזו הרגשה טובה! איזו הרגשה! איזו הרגשת חופש, להיות באמת בני חורין. אנחנו והקב"ה. מתחת לרגלינו – עננים, מעל לראשינו – עננים, ואנחנו מסתכלים קדימה - רואים עננים, וגם מאחורינו עננים. אנחנו רק הולכים. הולכים ולא מרגישים את ההליכה. וזה אנחנו והקב"ה, ולא שום דבר אחר.

היהודים, האחים והאחיות שלי, אנחנו, עם ישראל, אנחנו – הילדים של הקב"ה. הוא אוהב אותנו והוא רוצה אותנו. תתקרבו אליו שוב, תורידו את כל הדברים ששולטים על החיים שלכם, הדברים הזרים. תחזרו אליו. הם עושים מחיצה בינינו ובין הקב"ה, וזה לא טוב. ואם נעשה את זה – אפשר יהיה להגיד: 'מתחת לחורבן מצאנו חיים'. [קומי צאי מתוך ההפיכה...]

שאלות ותשובות:

נחפשה דרכינו...

ש. יש מדרש שאומר שאם הקב"ה לא מוצא צדיקים לקחת אותם אז הוא לוקח את הילדים [ילקו"ש ט"ח"א' תתקפ"ב, עה"פ: 'רעוי את גדויתך על משכנות הרועים...], אז הקב"ה לקח עכשיו שבעה קרבנות צעירים, ילדים...

ת. זה בדיוק מה שקורה, ה' לקח הרבה מאד צדיקים, אנחנו רואים איך שה' מסלק מאתנו את הצדיקים, ומה נשאר? הילדים. שה' ישמור.

ש. מה מרמזת לנו השריפה, האש?

ת. חורבן. חורבן בית המקדש.

ש. גם מחלוקת נמשלת לאש, אז אולי זה בא להגיד לנו משהו על כל המחלוקת הנוצרת של הבחירות שהיו...

ת. הבחירות – הם כולם היו רקובות, זה לא משנה באיזה צד הבן אדם. הבחירות – היינו צריכים להתרחק מהן לגמרי, כי זה לא אנחנו. זה הכל 'גויי שקייט', לא אידישקייט. הם יפלו, כל הציונים יפלו, לא משנה חרדים או לא-חרדים, זה הכל לא לשם שמים, רק 'כאילו-לשם-שמים'.

אבל זה הכל לא שייך אלינו. אנחנו לא מאמינים בדמוקרטיה. לא מאמינים בזה! זה נגד התורה! מה זאת אומרת 'דמוקרטיה'?! זה שטויות. איך אפשר בכלל להיות מעורב במקום שאנשים 'כביכול יהודים' תומכים בדברים שזה ממש נגד התורה?! אם היו גויים – זה היה אחרת, כי הגויים יש להם את הדת שלהם, ולנו יש את הדת שלנו, וזה רק בשביל לשרוד בגלות. אבל יהודים שיש להם, שהם נותנים לעצמם להתעסק עם טינופת ולהגיד שכך הם צריכים לחיות?! סליחה, היינו צריכים לסגור את עצמינו בגטאות משלנו, שאנחנו נקים את הגיטאות האלה, את הדירות של זה, ופשוט לחיות את החיים שלנו. [עיי' משך חכמה, וארא ו' ו' בענין ד' כוסות של יין].

ש. כל אחד יש לו חלק באבילות של שבעה הקרבנות, כל יהודי צריך להרגיש אשם...

ת. ודאי, ולפני שלוש שנים – אלו באיתמר – גם כן, ולפני בערך חמש שנים, המשפחה שפגעה בהם הרכבת – גם כן שבעה קרבנות היו וכו' וכו'...

ש. האסון היה ביום השבת, ובשנת השמיטה שהיא השנה השביעית, ובחודש ניסן שהוא חודש השביעי משרי, שבעה קרבנות... והמספר שבע מרמז על מלכות משיח בן דוד (כמו כן המספר שבע בארמית זה 'שב' – שפירושו בלה"ק לשוב בתשובה) וזה התרחש בדיוק בעת שקראנו על קרבן הפסח בפרשת החודש, וביום שריפתם של נדב ואביהו - ראש חודש ניסן. יש כאן רמזים חזקים מאד. השאלה למה זה קרה דוקא בפלטבוש? האם יש בזה הסכר?

ת. נכון, אני לא יכול להיכנס לכל הפרטים האלה, כי אני לא רוצה שמישהו יחשוב שיש בעיה בפלטבוש יותר מאשר כל מקום אחר, יש בעיות בפלטבוש, אבל יש בעיות גם בהר-נוף, ויש בעיות בכל מיני מקומות, ובגאולה – יש גם, ובמאה שערים – יש גם, בכל מקום יש. יש התרחקות כללית מהיסודות, מהשורש, מהשורשים שלנו, שה' ישמור. לא כולם – ברוך ה', יש כאלה שמשתדלים מאד-מאד לחזור למה שהיה.

ש. זה שנשרפו ילדים מלמד אותנו שמהו עקום בחינוך של הילדים...

ת. הכל עקום. והם, הרשעים, בכלל רוצים להכניס עולם עקום. הם רוצים ללכת נגד הטבע, הטבע שה' בנה בתוך כל חיה ובתוך כל בן-אדם, ובתוך כל עץ או פרח, לא משנה מה. יש טבע, והם משתדלים להשתלט על הטבע ולעשות את זה יותר טוב, ובינתיים הם פשוט הורסים את הכל.

ש. והמסר נוגע גם לילדי ארץ-ישראל כמו גם לילדי ארה"ב...
ת. אמריקה – זה היה המקור של כל הגשמיות המיותרת שאפילו
החרדים ירדו לזה, פשוט יוצאים לקנות, קניה וקניה, וקניה,
וקניה, אפילו שאין להם איזה דבר מה לקנות, חייבים משהו
לקנות, אי אפשר לעבור את היום מבלי לקנות משהו, משהו.
לא משנה מה, איזה 'שמונץ', איזה פותחן חדש, לא משנה מה,
חייבים לקנות... יש קצת כסף – אז חייבים לקנות. הקניה נותנת
להם הרגשה טובה, הרגשה של כת, הרגשה שעשו משהו, וזה
עצוב מאד.

ש. התאווה הזאת נובעת מהעיוות של הבן אדם שסוגר את
הנשמה שלו. המסילת-ישרים מביא את המשל של בת-המלך
שהכפרי לא יכול לספק אותה. מכיון שהנשמה חסירה אין לה
סיפוק משום דבר, כל הזמן רעבים למשהו, אז הולכים לקנות
במקום לעשות דברים משמעותיים...

ת. נכון, וזה גם כל העניין של עגל הזהב, זה 'במקום' – אבל
זה גם לא 'במקום', זה משהו אחר לגמרי, אין בכלל השוואה.
זה פשוט לא מגיע כלל למשהו רוחני, אבל זה בא במקום הדבר
הרוחני.

אז לכן אלה שלא רוצים להשתחרר מזה – לא יבינו אף פעם
את התענוג של חיים שהם כמעט לגמרי רוחניים, פשוט לא
יוכלו לסבול את זה, זה משעמם, זה ישעמם אותם, והם פשוט
לא ידעו מה לעשות עם זה. זה לא יהיה מעניין אותם, ויהיה
להם חסר את כל הגשמיות, ולכן לא יוכלו לסבול את העוה"ב
של משיח. ואפילו שהם מבינים את השקר שבכל זה, ואפילו
אם הם רואים בעינים שזה מביא אותם למוות, להיעלם
מהמציאות, זה מביא אותם אל החידלון – לא משנה להם, הם
רוצים את זה יותר מהרוחניות, כי הם לא יודעים מה זה, והם
לא רוצים לדעת, וזה לא מספק אותם.

ולכן הם חייבים להיות ערב רב, כי יהודי שאמר 'נעשה ונשמע'
בהר-סיני, שראה מה שראו, ושמע מה ששמעו, זה לא יכול
להיות שהוא לא יעדיף חיים רוחניים, ואפילו אם מלכתחילה
הוא לא כל כך מבין – אבל יש לו את היכולת להבין, ובסופו
של דבר הוא יבין, והוא יעזוב את כל הגשמיות.

ש. תגיד לנו משהו על ביעור החמץ הרוחני שלפני פסח...

ת. מה אני אגיד לך, אנחנו ממש חיים במצרים, אפילו שאנחנו
גרים בארץ ישראל, אבל בכל העולם ה'מצרים' שולט, לא
מדינת-מצרים של היום, אלא ה'מצרים' של פעם [ערת הארץ],
בראשית מ"ב, ו' יהושע ה' ט"ז, וזה השולט פה, כל העבודה זרה –
אפי' שזה נקרא 'אידישקייט' לפעמים ח"ו, או שקוראים לזה
משהו אחר, אבל בכל אופן זה פשוט ע"ז, מתפללים לכל מיני
'געטשקעס' (אלילים), ואנחנו אומרים שבאמת אנחנו מתפללים
להקב"ה אבל זה לא אמיתי. אז לכן צריכים להתפטר מזה, וזה
ניתוח קשה ביותר, אבל יצטרכו לעשות את זה. אז נקבל עוד
כמה כמה סטירות – עד שנבין.

ש. הבעיה שבכל פעם בוכים, מורידים דמעות, ואחרי זה – זה
חולף ולא נשאר כלום, נשאר אותו המצב. אז מה הרווח?
ת. לא, אבל תשים לב, לאט-לאט יותר ויותר אנשים משתדלים,
משתדלים לצאת מזה, משתדלים לחזור למה שהיה, תסתכל,
תסתכל, זה ישנו, אמנם הם מעטים מאד, אבל זה גדל.
ש. שמעתי שעקב האסון יש מקומות שהחליטו, קיבלו על עצמם
לבדוק את כל הפלטות של שבת, שלא יהיו עוד פעם דברים
כאלה.

ת. אם כולם מתחילים לבדוק את הפלטות ולהכניס לכל בית
אזעקה נגד עשן, אז אתם מבינים איפה הם עומדים.

ש. האסון בניו-יורק חוזר ומזכיר לנו מה שפעם אמרתם [ר' מאמר
'בלע המות לנעה ועוד'] שהשכינה מסתלקת מכל ארצות העולם
ומתרכזת בארץ ישראל, ולכן אין שמירה חזקה רק בא"י...

ת. זה ברור, זה ברור, זה ברור. האנטישמיות באמריקה זה הרבה
יותר גרוע ממה שהיה פעם. תראו מה שהיה באנגליה, קבוצה
של עשרים שיכורים, כולל בנים ובנות, נכנסו בכח לבית כנסת
והתחילו להתגושש עם האנשים שמה, ולהרוס דברים, ולשבור
וכו', עד שמישהו צילצל למשטרה, אז מה זה?! מה? האם פעם
היו יכולים לעשות כזה דבר?! זה ממש מזכיר את הצעירים
בגרמניה לפני מלחמת העולם השנייה.

ש. כאשר הממשלה של אובאמה ימשי'ו נותנת דוגמה שכזו, זה
'אור ירוק' לכולם לדבר ככה ולנהוג כך, וכל העולם לומד
ממנה...

ת. באמריקה תמיד היתה אנטישמיות, תמיד היתה. אבל רוב
הגוים שמה, הנוצרים, הם באים מאירופה, והשורש שלהם זה
אירופה, אז הם נולדים עם זה, עם השנאה ליהודים, [זוהו רשעים
מרחם], אבל עכשיו, ואם לא היה הדבר הזה שאובמה פתח את
הגבולות לכל המקסיקנים, ולכל הערבים, ולכל הפליטים, ולכל
מי שרק רוצה להגיע לאמריקה בתור פליט – ומשום כך הם גם
דואגים עכשיו, הלבנים. ומאחר שהיהודים קצת יותר דומים להם
מאשר הכושים והמקסיקנים וכו' – אז אולי לא מרגישים את זה
עד כדי כך. אבל אמריקה השתנתה מאד, וכל המטרה של
'להכניס את אובמה לבית הלבן' – זה פשוט היה התקפה של
זרים להשתלט על ארה"ב! והם השתלטו, סוף.

עכשיו הוא ראש הצבא, כל הצבא האמריקאי שפעם היה הצבא
הכי-הכי חזק בעולם. והם פשוט-פשוט השתלטו על אמריקה
מבלי להילחם, פשוט הורסים את ארה"ב, וזה הגיע עד כדי כך
שכבר יש דיבורים בין המושלים במדינות מסוימות של ארה"ב
שרוצים לצאת מארה"ב! הם לא רוצים להיות חלק של ארה"ב!
מי פעם היה יכול לחלום על דבר שכזה?!

שלטון הגוים

ש. האם ישנה משמעות לתוצאות הבחירות כאן, שהימין עלה
חזק?

ת. בודאי שישנה סיבה לזה, אבל אני אישית מאמין שבכנסת יש גם כן קבוצה ששייכים לרשעים, ויש להם אג'נדה. בודאי שיש אג'נדה, עומד להיות משהו – זה בטוח, ונגלה משהו ממש-ממש מעניין, ואני חושב שהם לא כ"כ חכמים, אז ברגע שהם יעשו את זה – אנחנו נראה... אני אמרתי לכם שבטוח אני שיהיו חיילים זרים פה. וזה לא יקח הרבה זמן. והם יבואו, כך אני מאמין, לא יכול להיות בטוח במאה אחוז, אבל אני מאמין שהם יבואו עם ברכתה של המדינה...

ש. הם אלה שיגישו להם את המפתחות...

ת. בודאי, ואם היהודים ירגישו איום, אז הם עוד יקבלו אותם בפרחים וסוכריות... ככה הם משתלטים על ארצות, במקום לעשות מלחמה עם הערבים – מכינים את הדאע"ש, את אל-קעידה וכו', כדי לעשות באלגן נגד כל מיני דיקטטורים. והם ששלחו את אובאמה להשתלט על אמריקה, הוא פשוט מכניס את האנשים שלו בכל מיני מקומות שבדיוק הוא צריך אותם, וגם בקונגרס, עם כל הצעקות שלהם – הריפובליקנים הולכים יחד אתו, בהרבה הצבעות! למה? כי הם מפחדים. אבל הם לא עושים את זה כל הזמן, כי אז כל אחד יגיד: 'אוי ואבוי, תראה, מה זה?! אז 'הוא' עם אובמה?! איך זה יכול להיות?!', אז עושים את זה 'פעם-ככה ופעם-ככה'. וכל הריב עם נתניהו – לי זה לא נראה בכלל אמיתי.

ש. ממתי היה בדיפלומטיה בין ישראל לארה"ב כאלו שטיוות?
ת. הכל שטיוות, ממש, ממש, וכל השטיוות האלו על אשת-נתניהו, אז 'א-בִּיטל-שקר', אז מה...

ש. הערב רב שולט בכל מקום...

ת. ממש. פה שולט הערב רב, גויים, ובכל העולם שולטים הרשעים של הגוים, וזה מספיק, כי אלה הרשעים מאמינים בשטן, לא עלינו. שלא נדע.

ש. הכושי באמריקה חושף את עורו, הוא איים שהוא יאסוף את כל מדינות המערב נגד ישראל אם לא ייענו לתכניותיו...

ת. שיעשה את זה מהר, שמישיח יגיע... [יואל ד' י"א] הוא גם כן חלק של זה, אני לא יודע אם כל הריב הזה עם נתניהו – אם זה לא הכל הצגה גדולה.

ש. הרי כתוב מפורשות שבשנה שמלך המשיח מתגלה – תהיה מלחמה עצומה שמעורבים בה פרס, מלכות ערב וכל העולם...

[ילקו"ש ישעיהו ס' רמז תצ"ט, וכן בפס"ר פ"י ל"ו, מדרש זה נדפס ג"כ בסוף תנ"כ"א, ע"ש].

ת. נו, נו, בוקר טוב... סליחה, איראן כבר בתימן! האם זה לא מספיק?!

ש. שמעתי שתושבים מדווחים על חפירות, והצבא מתעלם...

ת. אני רוצה לומר לך, אני לא יודע כמה זמן נצטרך לדבר ולהסביר לכם, שהצבא, לא הבחורים שמשרתים בצבא, אבל אלה שמעליו, המנהיגים שלנו, הם לא בדיוק פועלים כמו שאנחנו חושבים, והם יודעים בדיוק מה שיש ומה שאין, וזה הכל הצגות. אז אל תשאל על זה, כי אני לא יודע מה לענות, כי אני לא יודע מה התוכניות העקומות שלהם. פשוט לא יודע.

דבר אחד ברור לי: הם לא עובדים בעד עמ"י, זה בטוח. והיום אני שמעתי ברדיו איך שראה"מ מדבר, זה מעניין מאד שמאז שהוא ניצח הוא אומר ברוך ה'! קודם לכן כשהוא היה עם לפיד – הוא פשוט 'בלע את זה'... הוא לא היה אומר את זה בשום פנים ואופן, עכשיו – בכל הזדמנות הוא אומר את זה... אם לא הייתי יודע יותר טוב – אז הייתי בטוח שהוא חוזר בתשובה... אבל קשה לי להאמין כזה דבר...

אני לא יודע מה הן התכניות, אני רק יודע שיש משהו זר ששולט בארץ, יש קבוצה זרה ששולטת פה בארץ, וזו בעיה. וזה לא הבעיה, זה בגלל הרצון שלנו להיות עם כמו כל עם, אז מההתחלה הציונים היו כאלה, הם היו זרים, הם לא היו כמו יהודים. הם רצו להיות קרובים לתרבות העמים, הם רצו להיות גוים ולא להיות יהודים. אז אני אומר שיש קבוצה זרה, ששולטת, אולי לא שולטים לגמרי, אבל שולטים. אבל עמ"י – יש לו את הכח לקום יום אחד ולהגיד: 'עד כאן!', כי גם בעבר הרבה יהודים שהם כאילו הלכו עם הרומאים או עם היוונים – אבל בסופו של דבר הם אמרו 'עד כאן ולא יותר', 'לא אכעיס

יותר את הקב"ה'. [מד"ר תולדות ס"ה כ"ב מעשה דיוסף משיחא]

ש. אצל החרדים נגמרו הבחירות, אבל לא המריבות...

ת. זה הכל שליטה. שליטה וכסף.

התרסקות המטוס בהרי האלפים

ש. השבוע התרסק עוד מטוס...

ת. זה היה משונה. גם המטוס המאלזי שנעלם לו ואין שום זכר מזה, שלא נדע, וגם מטוס נוסף שנפל שם באיזור שגם כן לא מבינים מה קרה, וגם המטוס שהאוקראינים הורידו, או אולי הרוסים, אף אחד לא יודע מי, והמטוס הפולני שפתאום התרסק בדרך לרוסיה עם כל המי-ומי של הממשלה הפולנית, ויש עוד, אבל מעל לאלף אנשים נהרגו השנה מתאונות-מטוסים! זה פשוט מספר עצום! אני לא יודע אם פעם היה כזה דבר. ובעולם מתחילים לחשוב על זה, על כל הדברים המשונים האלה.

ש. האם יש קשר בין האסון של השריפה בפלטבוש לבין המטוס שהתרסק בצרפת?

ת. תראה, זה הכל יש קשר, כי זה בעולם שבו אנחנו חיים. ואם זה מתוכנן ע"י הרשעים, כמוכן ששבעת-הקרבנות זה לא היה מתוכנן, זה ודאי, אבל הסיפור עם המטוס – זה לא ברור, אבל לא משנה, בוא נגיד שכן, לא משנה, גם את זה ה' עושה, אפילו שהרשעים סבורים שהם אלו שעושים את זה, אבל ה' הוא שעושה את זה, וזה הכל בשביל להעיר את כולם.

ש. היו על המטוס אנשים גרמנים וספרדים, והיו גם מעוד עמים, האם ה' רוצה להעיר גם את הגוים?

ת. כן, אבל זה לא כל הענין, זה הרבה עונש בשבילם, האם זה העיר אותם? כן, זה העיר את הנאצים-החדשים...

ש. מעניין שהסיפורים עם המטוסים התחילו במחוזות נידחים יותר, כמו המזרח הרחוק, ואוקראינה, ועכשיו זה נכנס לתוך העומק של העולם המערבי...

ת. יש לי הרגשה שיהיו לנו דברים מעניינים מכל זה, נחכה ונראה. אבל מה שאני אגיד לכם, איזה שטויות שיגידו – שתדעו שזה שטויות, הם שולטים על ה'הוליווד'. וזה כנראה אחד מהפחות-כשרוניים שכתב את התסריט הזה...

ש. עד פסח אמרתם יהיו דברים גדולים...

ת. אני אמרתי שעד פסח יהיה עולם הרבה יותר קשה מאשר כעת, וכל יום אנחנו רואים עוד משהו, עוד משהו, עוד משהו. ואני מזהיר אנשים מטיסות. זה יהיה מסוכן מאד לטוס, ולא רק שזה יהיה מסוכן – אנחנו אפילו לא נדע למה, כי מה פתאום, למה קורה בכל פעם משהו אחר, א"א להגיד שזה בגלל זה או בגלל זה או בגלל זה, אלא שפשוט פה יש להם איזו תכנית, ובשניה אחת הם יכולים לגרום לזה שאף מטוס לא ימריא, וכל אחד יהיה תקוע איפה שהוא נמצא. **[ר' מרשל, א-10]**.

ש. האם ממשלות גרמניה וצרפת, גם הן משתפות פעולה עם הרשעים האלה?

ת. שתדעו, גרמניה לא השתנתה כי הוא זה, ושתדעו שמצב הבנקים של גרמניה, המצב הכלכלי של גרמניה – הוא בין הטובים ביותר בכל אירופה, היא חזקה. והאשה שבראשות הממשלה, אני לא מחבב אותה, היא מרגיזה אותי. והניאו-נאצים עלו שם שוב, ואף אחד לא עושה שם כלום.

ש. האם היהודים לא תופסים את זה?

ת. בינתיים היהודים שגרים שם יש להם מצב כלכלי טוב ואין להם חשק לזוז. **[עיי' חס"א ג' כ"ב]**. **ש. ובצרפת?**

ת. הצרפתים גם הם ממש לא היו בסדר עם היהודים במלחמת העולם השנייה. אבל אף פעם הם לא היו מי-יודע-מה בסדר עם היהודים, אבל היהודים-החרדים שגרים שם הם לרוב מרוקאים, הם לא מרגישים כ"כ קשר לצרפת, כלכלית אמנם כן, אבל יותר מזה – לא. והרבה באמת עזבו את צרפת ובאו לגור פה. אבל יש שם אשכנזים שהם עזבו את הדת והפכו להיות צרפתים, כביכול.

ש. הרבה מההשכלה התפתחה בצרפת... [ס' עובדיה: 'אשר בנענים עד צרפת...']

ת. כן, ההשכלה הגיעה מצרפת ליהודי מרוקו וליהודי טוניסיה ולעוד כמה מקומות, אבל לא בתוך המדינות, רק באותם המקומות שהם היו קשורים לאירופה, כמו בטורקיה למשל, אבל אלה שגרו בכפרים וכו', יותר פנימה – הם לא היו כ"כ מושפעים מזה. אמנם כשבאו לארץ – התקלקלו לגמרי.

ש. הצדיקים אמרו שבעצם התרבות הצרפתית יש קליפה קשה של טומאה גדולה...

ת. תמיד הם היו ידועים כדגנרטים. **[עיי' רש"י סומ"ס גיטין, שהאדומים בצרפת פרוצים ביותר]**.

הגאולה בקרוב

ש. ישנה התארגנות של אנשים שמתכנסים בכותל-המערבי בפסח לבקש מה' שיגאל אותנו ברחמים...

ת. כל קבוצה שמתפללת אל ה' ומבקשת גאוו"ש, ומבקשת מהקב"ה, ובפרט פה בא"י, בודאי גם בכל העולם – אבל פה בא"י זה הכי חזק – אז ה' יענה להם. שה' יעזור לנו, זה יהיה בעתיד הקרוב, כל קוף יכול לראות את זה... לא צריכים להיות בן אדם, זה ברור לכל קוף שאפשר לראות את זה, שעוד מעט אנחנו הולכים, בדיוק לפי המתואר בנבואות, הכל מסתדר במדויק לקראת הגאולה השלימה. הגוים, אלו שלא מאמינים בכלום – הם מדברים על ה'אַרְמָאָדוֹן' (Armagedon), שזה סוף העולם, ואלה שמאמינים – כל אחד מאמין במשיח שלו, הם מתכוונים לקבל משיח, הגוים.

ש. האם ישנו סיכוי שעוד השנה נזכה להקריב את קרבן הפסח?..

ת. האם יש סיכוי? בודאי, תמיד יש סיכוי. אתם יודעים את זה. אבל באמת רק תגידו לי האם יש כאן משהו שהוא יכול להגיד שהוא ממש לא רואה סימן שמשיח כמעט פה...

ש. אבל רוצים את זה עכשיו...

ת. אז תגידו את זה להקב"ה! כל אחד צריך להגיד, לא לשכות, זה לא דמוקרטיה... צריך לבקש מהקב"ה.

ש. בראשונים מובא שפירוש הפסוק 'אנכי ה' אלוֹקֶיךָ', זה מצוה תמידית לתכות לגאולת-עולם כמו שיצאנו ממצרים...

ת. נכון, נכון, נכון. יהודי אמיתי. כל אלה שבאמת מחכים למשיח – רואים עליהם שהם יהודים אמיתיים, רואים עליהם שהם לא כמו כולם. וזה הסיבה שזה אחת מהמצוות הכי חשובות: לתכות ממש למשיח! **[ציפית לישועה]**

ש. היום אור לוי' ניסן – זה ה'אֲרֻצֵיט' של בעל ה'שומר אמונים' זצ"ל. נכנסים כעת לשנת השבעים להסתלקותו...

ת. ה'שומר אמונים' – זה מה שהוא היה בדיוק – שומר אמונים **[פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים...]**, הלואי שהיו לנו עכשיו כמה כמוהו פה, הוא היה יכול להוביל אותנו בהרבה יותר בקלות לקבל את משיח צדקנו, להיות מוכנים לקבל משיח צדקנו. או לנו, או לנו, או לנו.

אני באמת רוצה לומר לכם, באמת, שבשבועות הבאים יהיו כאלו הפתעות וכאלו מצבים משונים וקשים בעולם שאפילו שאנחנו מבינים פחות או יותר מה שקורה אבל בכל זאת זה יבלבל את כולם.

אני רוצה שכולם יתפללו

עם מנחם, ה' ניסן תשע"ה

מנחם: יהיו דברים מאד מפחידים בזמן שבין עכשיו ופסח. ובפסח – לא ברור לי בדיוק מתי, אבל יהיה משהו בפסח מאד מפחיד, אבל לא לפחד! לא לפחד! אין לך מה לדאוג, לא בשביל עצמך, ולא בשביל המשפחה. עם ישראל, היהודים האמיתיים, יצאו מזה בלי פגע. אני רוצה לומר שאני חלמתי על אבא שלי. אבא שלי היה צדיק, היה תלמיד חכם. ה' לקח אותו בחזרה. אני כל-כך מתגעגע אליו, אפילו שלא ראיתי אותו הרבה, אבל אני מתגעגע אליו. אני הבן הגדול שלו, אני מתגעגע אליו, אבל הוא אמר לי: 'עוד מעט! עוד מעט! שאני לא אדאג, שאני אגיד לאמא 'עוד מעט! עוד מעט! עוד מעט! לא לדאוג! לא לדאוג! באמת בפסח, בפסח משהו יקרה, בפסח – זה לא יהיה הגאולה עדיין, אבל משהו יקרה שכל העולם ישתנה, כל העולם ישתנה. אתם תראו, אתם תראו.

הרב האם אתה רוצה לשאול אותי שאלה?

ת. אני רוצה שאתה תדבר, אתה מדבר טוב...

מנחם: כן, כן, אני רוצה, אני רוצה, אני רוצה להתפלל, אני רוצה שכולם יתפללו, אני רוצה שכל עם ישראל יתפללו, ואז מיד משיח יבוא, מיד-מיד [יובתחננים אויבילם...], ר' דברי הרמב"ן במאמרו 'הנה ישכיל עבדי'.

אני רוצה שכבר-כבר נקבל משיח. אני מחכה, אני מחכה לראות את הסוף של הרשעים, לראות את הסוף שלהם, סוף-סוף הסוף שלהם, ושכל עם ישראל ילך בדרך הטובה, בדרך הנכונה עם הקב"ה. אני מחכה כל כך למשיח, כל כך מחכה. הייתי פעם תלמיד-חכם גדול בתורה, עכשיו אין את התורה, כי את התורה אני לא יכול ללמוד, אבל זה נשאר בפנים, נשאר בויכרון שלי. אני רק יכול להגיד שברוך השם, היה לי גלגול אחד שהייתי תלמיד חכם ענק, וזה מחזיק אותי עכשיו, זה מחזק אותי.

ש. אז למה באת ככה?

ת. כי אני צריך לעשות תיקון, ואני יכול ברוך ה' גם לעודד יהודים אחרים שגם הם יעשו תיקון, לפחות ה' עזר לי, שאפילו שחזרתי בצורה זו שאני לא יכול ללמוד שום דבר, אבל לפחות אני יכול לחזק, לחזק יהודים שידעו את האמת, שיחזרו בתשובה.

ש. מה יש לך להגיד על הבחירות?

ת. זה הכל הולך נגד עם ישראל, זה הכל היה שקר, זה הכל היה מהצד הלא-טוב, אפילו פירור אחד מזה לא היה טוב, זה לא אומר שלא היו יהודים שבתמימות חשבו שצריך להצביע, אבל בכל אופן זה לא היה טוב, זהו. זה מה שרצייתי להגיד.

ש. האם אתם שהשתתפו והצביעו גם הם מרגישים את ההרגשה הזו?

ת. יש כאלה שכבר לפני שהצביעו ידעו, אבל הם אמרו שצריך להצביע כי הרבי שלהם או הרב שלהם אמר לעשות את זה.

לא לדאוג! רק להתפלל, ה' יודע מה שהוא עושה. הוא הכל-יכול. לא לדאוג, רק להיות איתו, רק לעזור לאנשים לחזור בתשובה, ולא לדאוג גם על המשפחה, לא לדאוג, רק להתפלל, להשתדל לחנך, אבל העיקר להתפלל ולהיות דוגמה.

שבעה קרבנות תמימים

מסר מאת דניאל, ירושלים, ב' ניסן תשע"ה

אבא אבא אבא! שבעה ילדים! שבעה קרבנות תמימים! מתי זה יגמר כבר?! עוד כמה נצטרך לסבול?! כמה קרבנות חייבים להקריב עד שְׁעַם-ישראל יבין, שחייבים עכשיו, ברגע זה, לעשות תשובה. במקומות שלכם, איפה שאתם יושבים, איפה שאתם עומדים – תגידו וידו! מי יודע מי יהיה הקרבן הבא, שלא נדע, שלא יהיו עוד קרבנות, שנעבור את התקופה הזו בקלות, שנגיע בשמחה לעולם-הבא של משיח.

עוד פעם אני אסביר לכם, בפשטות, אם יהודי מעדיף להיות עסוק עם עגל-הזהב, עם הגשמיים המיותרת, אפילו שמלבישים את עגל-הזהב עם כיפה וציציות כאילו שזה לשם-שמים, אם לא יבינו באמת מה זה קירבה, בטחון ואמונה בה', אם לא יחיו חיים שכולם סובבים סביב לקב"ה ותורתו, מכל הצדדים, מצניעות ועד שמירת-הלשון, עם כל הדינים – מה מותר ומה אסור, אם היהודי לא יבין שאין בכלל משהו אחר בחיים חוץ מאשר להיות קרובים לה', חוץ מלחיות ולעשות אך ורק את רצון ה', אם הוא לא יבין שכל התענוגות הכי גדולים, הכי חזקים – הם רוחניים, וצריך לשאוף לזה – אז הוא לא יוכל להיכנס לעולם של משיח, הוא לא יוכל להיכנס לבית המקדש ולהקריב קרבנות – כי הוא חי בשקר. הוא לא יבין את הקרבנות, לא יבין מה שאנחנו צריכים לקבל מבית-המקדש, ממשית, מהאמת, האמת, האמת. (on) לא יבינו, ולא יוכלו להשתלב, הם יברחו, כי התענוג הרוחני שנקבל בתקופה זו – יהיה גהינום לאלה שרוצים אך ורק גשמיות [ר' נדריים]. הם יברחו ויעלמו מהעולם, הם יעלמו מהמציאות בכלל.

עם ישראל, כל קרבן כזה כמו שהיה בשבת – זה מסר עבורנו. הם היו צדיקים. אנחנו, עם העבירות שלנו, עבירות שלא מוכנים לעשות על זה תשובה, אנחנו גורמים לעוד קרבנות, אנחנו הגורמים לעוד קרבנות, אנחנו גורמים לעוד קרבנות.

ואני צועק: די! מספיק! די! מספיק! עם-ישראל, תפסיקו עם השטויות, עם השנאת-חינם, עם חוסר-הצניעות, תחזרו לאמת ולקב"ה. אנחנו, אלה שלא מוכנים לחזור לקב"ה, או לפחות להשתדל לחזור – אנחנו גורמים לכל הצער שיש בעולם! זה ברור לכם? זה יותר ברור לכם?!

אנחנו יכולים לגרום לזה שמישהו יגיע יותר מוקדם, עם פחות סבל לעם-ישראל. זה תלוי בנו! יהיה סבל, בלי ספק. גם אחרי שעברנו הרבה שנים בגלות – עדיין לא חזרנו מספיק בתשובה, ועכשיו ירדנו מאד נמוך. אבל ברוך ה', יש יהודים שמנסים להעלות את עצמם, להתקרב שוב לאמת יותר ויותר. הצטרפו לקבוצות האלה [חושע ב' ב': זנקבעו...]. נעלה כולנו ביחד, ונגמור כבר את הצער שהגיע לעולם עם החטא של האדם-הראשון.

אין לי עוד מה להגיד.